

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum sit aliqua gratia gratis data faciendi miracula? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Virum sit aliqua gratia gratis data ad miracula facienda?

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod nulla gratia gratis data ordinetur ad miracula facienda. Omnis enim gratia ponit aliquid in eo, cui datur. Sed operatio miraculorum non ponit aliquid in anima hominis cui datur: quia etiam ad tactum corporis mortui miracula fiunt: sicut legitur quarto Regum decimo tertio, Quod quidam proiecerunt cadaver in sepulchro Helisai; quod cum tetigisset ossa Helisai, reuixit homo, & stetit super pedes suos. Ergo operatio miraculorum non pertinet ad gratiam gratis datam.

844
3. cont. 1.
194. &
po 9.6.4.
4. cor. fin.
& ar. 9.
ad 1. &
opusc. 3.
c. 222.

¶ Præterea, Gratia gratis data, sunt à Spiritu sancto secundum illud 1. ad Corin. duodecimo, Diuisiones gratiarum sunt, idem autem spiritus. Sed operatio miraculorum fit etiam à spiritu immundo, secundum illud Matth. 24. Surgent pseudochristi & pseudo prophetæ, & dabunt signa & prodigia magna. Ergo videtur quod operatio miraculorum non pertineat ad gratiam gratis datam.

¶ Præterea, Miracula distinguuntur per signa & prodigia siue portenta, & per virtutes. Inconuenienter ergo ponitur operatio virtutum potius gratia gratis data, quam operatio prodigiorum siue signorum.

¶ Præterea, Miraculosa reparatio sanitatis per gratiam virtutem fit. Ergo non debet distingui gratia sanctorum ab operatione virtutum.

¶ Præterea, Operatio miraculorum consequitur fidem, vel facientis (secundum illud primæ ad Corinthios 13. Si habuero omnem fidem, ita ut montes transferam), siue etiam aliorum, propter quos miracula fiunt. Vnde dicitur Matthæi decimo tertio, Et non fecit ibi virtutes multas, propter incredulitatem eorum. Cum ergo fides ponitur gratias gratis data, necessarium est præter hoc ponere aliam gratiam gratis datam, operationem signorum.

SE D

SED contra est, quòd Apost. 1. ad Corinth. 12. inter alias gratias gratis datas dicit, Alij datur gratia sanitarum, alij operatio virtutum.

qu. 177.
art. 1.

RESPONDEO dicendum, quòd sicut supra dictum * est, Spiritus sanctus sufficienter providet Ecclesie in his quæ sunt utilia ad salutem. Ad quod ordinantur, gratiæ gratis datæ. Sicut autem oportet, quòd notitia quam quis diuinitus accipit, in notitiam aliorum deducatur per donum linguarum, & per gratiam sermonis: ita necesse est quòd sermo probus confirmetur, ad hoc quòd credibilis fiat. Hoc autem fit per operationem miraculorum, secundum illud Marc. vlt. Et sermonem confirmante sequentibus signis. Et hoc rationabilius. Naturale enim est homini, ut veritatem intelligibilem per sensibiles effectus deprehendat. Vnde sicut ductu naturalis rationis homo peruenire potest ad aliquam Dei notitiam per effectus naturales: ita per aliquos supernaturales effectus qui miracula dicuntur, in aliquam supernaturalem cognitionem credendorum homo inducitur. Et ideo operatio miraculorum pertinet ad gratiam gratis datam.

Ad primum ergo dicendum, quòd sicut prophetia se extendit ad omnia quæ supernaturaliter cognosci possunt; ita operatio virtutum se extendit ad omnia quæ supernaturaliter fieri possunt: quorum causa est diuina omnipotentia, quæ nulli creaturæ communicari potest. Et ideo impossibile est, quòd principium operandi miracula sit aliqua qualitas substantialiter manens in anima. Sed tamen hoc potest contingere, quòd sicut mens prophete mouetur ex inspiratione diuina ad aliquid supernaturaliter cognoscendum: ita etiam mens miracula facientis mouetur ad faciendum aliquid, ad quod sequitur effectus miraculi, quod Deus sua virtute facit. Quod quandoque fit precedente oratione: sicut cum Petrus Tabitham mortuam suscitauit, ut habetur Act. 9. Quandoque etiam non precedente manifesta oratione, sed Deo ad notitiam hominis operante: sicut Petrus Ananiam & Sapphiram

mentientes, morti increpando tradidit, vt dicitur
Ad. quinto. Vnde Gregorius dicit * in secundo dia-
logorum, quod sancti aliquando ex potestate mira-
cula exhibent, aliquando ex postulatione. Vtrobilibet
tamen modo Deus principaliter operatur, qui vtitur
instrumentaliter vel interiori motu hominis, vel eius
locutione, vel etiam aliquo exteriori actu, seu etiam
aliquo contactu corporali corporis: etiam mortui.
Vnde Iosue decimo, cum Iosue dixisset quasi ex po-
testate, Sol, contra Gabaon ne mouearis: subditur
postea, Non fuit antea & postea tam longa dies, obe-
diente Domino voci hominis.

Ad secundum dicendum, quod ibi loquitur De-
minus de miraculis quæ fienda sunt tempore Antichri-
sti. De quibus Apost. dicit 2. ad Thess 2. quod aduen-
tus Antichristi erit secundum operationem Satanae in om-
ni virtute & signis & prodigijs mendacibus. Et sicut
Aug. dicit * 20. de ciuit. Dei, Ambigi solet, vtrum
propterea dicta sint signa & prodigia mendacia, quo-
niam mortales sensus per phantasmata decepturus est,
vt quod non facit, facere videatur. An quia illa ipsa
etiam si erunt vera prodigia, ad mendacium pertrahet
credituros. Vera autem dicuntur, quia ipsa res veræ erunt:
sicut magi Pharaonis fecerunt veras ranas & veros ser-
pentes. Non tamen habebunt veram rationem miracu-
li: quia sicut virtute naturalium causarum, sicut in pri-
ma parte dictum est*. Sed operatio miraculorum, quæ
attribuitur gratiæ gratis datæ, fit virtute diuina ad
hominum utilitatem.

Ad tertium dicendum, quod in miraculis duo pos-
sunt attendi. Vnum quidem est, id quod fit: quod quidē
est aliquid excedens facultatem naturæ. Et secundum hoc
miracula dicuntur virtutes. Aliud est id, propter quod
miracula fiunt, scilicet ad manifestandum aliquid super-
naturale. Et secundum hoc, communiter dicuntur si-
gna. Propter excellentiam autem dicuntur portenta,
& prodigia, quasi procul aliquid ostendentia.

Ad quartum dicendum, quod gratia sanitarum cōse-
c. Sec. Vol. iij. M m mo-

cap. 30. a
med. ad
fin. vsque

c. 19. de-
clinando
ad fin. co
mo 5.

q. 114. a.

546 QVÆST. CLXXVIII. ART. I.
moratur seorsum: quia per eam confertur homini ali-
quod beneficium, scilicet corporalis sanitas, præter
beneficium commune, quod exhibetur in omnibus
miraculis, vt scilicet homines adducantur in Dei no-
ticiam.

Ad quintum dicendum, quòd operatio miraculo-
rum attribuitur fidei, propter duo. Primo quidem,
quia ordinatur ad fidei confirmationem. Secundo,
quia procedit ex Dei omnipotentia, cui fides mouetur.
Et tamen sicut præter gratiam fidei necessaria
est gratia sermonis, ad fidei instructionem; ita etiam
necessaria est operatio miraculorum, ad fidei confir-
mationem.

ARTIC. II.

Vtrum mali possint miracula facere?

845

1. q. 110.

a. 4 ad 2

¶ 3. qu.

43 a. 1. et

4. cor. ¶

po. q. 6 a.

5. ad 9. et

a. 9. ad 7

¶ quot.

2. art. 6.

ad 4.

art. præf.

ad 1.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quòd mali
non possint miracula facere. Miracula enim
petrantur per orationem, sicut dictum est. Sed oratio
peccatoris non est exaudibilis, secundum illud Ierem.
9. Scimus, quia peccatores Deus non audit. Et Ierem.
28. dicitur, Qui declinat aures suas, ne audiat legem
orationis eius erit execrabilis. Ergo videtur, quòd mali
miracula facere non possint.

¶ 2 Præterea, Miracula attribuuntur fidei, se-
cundum illud Matth. 17. Si habueritis fidem sicut granum
finapis, dicetis monti huic, transi hinc & erit.
Fides autem sine operibus mortua est, vt dicitur Iacobi.
Et sic non videtur, quòd habeat propriam operationem.
Ergo videtur, quòd mali qui non sunt bonorum ope-
rum operarij, miracula facere non possint.

¶ 3 Præterea, Miracula sunt quedam diuina tes-
timonia, secundum illud ad Hebræos secundo. Con-
stante Deo signis & portentis & varijs virtutibus.
Vnde & in Ecclesia aliqui canonizantur, per virtutes
miraculorum. Sed Deus non potest esse falsi-
ficus. Ergo videtur, quòd mali homines non possint
miracula facere.

¶ 4 Præterea, Boni sunt Deo coniunctiores quam
mali.